ส่วนที่ 2
บริษัทที่ออกหลักทรัพย์

ชื่อบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ : บริษัทหลักทรัพย์ บีฟิท จำกัด (มหาชน)

ประเภทธุรกิจ : บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย 1) การเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ 2) การค้าหลักทรัพย์ 3) การจัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์ 4) ที่ปรึกษาการลงทุน นอกจากนี้ บริษัทยังเป็นผู้ให้บริการนายทะเบียนหลักทรัพย์ และการเป็นที่ปรึกษาทางการเงินอีกด้วย

ปัจจุบัน บริษัทประกอบธุรกิจ การเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ การจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ และการเป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์ โดยบริษัทเป็นสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมายเลข 27 (ทั้งนี้ บริษัทยังไม่มีนโยบายดำเนินธุรกิจค้าหลักทรัพย์ และธุรกิจที่ปรึกษาการลงทุน) อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ยื่นเรื่องต่อสำนักงาน กลต.เพื่อขอยกเลิกการขอระงับการปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาทางการเงิน เพื่อให้การให้ความเห็นชอบในการเป็นที่ปรึกษาทางการเงินให้กลับมามีผลอีกครั้ง (Reactivate) เนื่องจากบริษัทสามารถสรรหาบุคคลากรให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาทางการเงินได้แล้ว ซึ่งปัจจุบันบริษัทได้รับอนุญาตจากสำนักงาน กลต. แล้วเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2549

ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ : 191 อาคารสีลมคอมเพล็กซ์ ชั้น 14, 16 ถนนสีลม แขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10500

เลขทะเบียนบริษัท : 0107547000796 (เดิมเลขที่ 0107574700798)

โฮมเพจ : http://www.bfitsec.net/

โทรศัพท์ : 0-2200-2000

โทรสาร : 0-2632-0191

วัตถุประสงค์การใช้เงิน

บริษัทมีวัตถุประสงค์ในการนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นที่ออกใหม่ในครั้งนี้ประมาณ 811.77 ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ได้หลังจากหักค่าธรรมเนียมการจัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์ และค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการเสนอขายหุ้นแล้ว ไปใช้ดังนี้

วัตถุประสงค์การใช้เงิน	จำนวนเงินโดยประมาณ (ล้านบาท)	ระยะเวลาที่ใช้เงินโดยประมาณ
1. ขยายธุรกิจโดยการเพิ่มสาขา	30	ปี 2549
2. พัฒนาระบบงานและเทคโนโลยีสารสนเทศ	20	ปี 2549
3. เงินทุนหมุนเวียนภายในกิจการ	ประมาณ 761.77	ปี 2549

1. ปัจจัยความเสี่ยง

การลงทุนในหุ้นสามัญที่เสนอขายในครั้งนี้ ผู้ลงทุนควรพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงอันอาจจะเกิดขึ้นได้กับบริษัทนอกเหนือจากปัจจัยความเสี่ยงที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้ อาจมีความเสี่ยงอื่นๆซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตที่บริษัทไม่อาจทราบได้ในขณะนี้ หรือเป็นความเสี่ยงที่บริษัทพิจารณาในขณะนี้ว่าไม่มีผลกระทบในสาระสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท ดังนั้น ในการลงทุนผู้ลงทุนจึงควรพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยปัจจัยความเสี่ยงหลักๆ ดังกล่าว สามารถจำแนกได้ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงธุรกิจการเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์เป็นหลัก โดยที่ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ ตลาดเงินและตลาดทุนทั้งในและต่างประเทศอาจทำให้มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์มีความผันผวนได้

รายได้หลักของบริษัทมาจากค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยในปี 2548 และในงวดหกเดือนแรกปี 2549 รายได้ค่าธรรมเนียมการซื้อขายหรือนายหน้าของบริษัทเท่ากับ 606.18 ล้านบาท และ 369.74 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 92.22 และร้อยละ 92.42 ของรายได้รวมของบริษัท ตามลำดับ ซึ่งรายได้ดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนโดยตรงกับมูลค่าการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์โดยรวม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพเศรษฐกิจ ภาวะตลาดเงินและตลาดทุน ตลอดจนการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นหากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง อาจทำให้ภาวะการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์มีความไม่แน่นอน ส่งผลให้รายได้หลักของบริษัทมีความผันผวนได้

<u>ตารางแสดงการเปรียบเทียบรายได้ค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัท กับมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวันของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยรวม</u>

รายการ	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	6 เดือนแรก ปี 2549
รายได้ค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัท (ล้านบาท)	151.20	173.56	606.18	369.74
มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวัน (ล้านบาท)	18,908.02	20,507.75	16,454.04	18,472.57
ส่วนแบ่งการตลาด (ร้อยละ)	0.65	0.74	3.19	3.55

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในปี 2548 มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์เฉลี่ยต่อวันของตลาดหลักทรัพย์ลดลงจาก 20,507 ล้านบาทต่อวัน เป็น 16,454 ล้านบาทต่อวัน แต่รายได้ค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจาก 173.56 ล้านบาท เป็น 606.18 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 67.73 และร้อยละ 92.22 ของรายได้รวมของบริษัทในปี 2547 และปี 2548 ตามลำดับ เนื่องจากบริษัทมีการขยายส่วนแบ่งการตลาดจากร้อยละ 0.74 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 3.19 ในปี 2548 และมีนโยบายที่จะมุ่งเน้นธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์เป็นสำคัญ โดยได้มีการขยายฐานจำนวนเจ้าหน้าที่การตลาดเพื่อรุกไปยังธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์เพิ่มขึ้น ทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่การตลาดที่ย้ายมาจากบริษัทหลักทรัพย์อื่นและเจ้าหน้าที่การตลาดที่เพิ่งได้รับใบอนุญาต อีกทั้งผู้บริหารของบริษัทยังมีส่วนสำคัญในการชักชวนลูกค้าที่มีปริมาณการซื้อขายมากในแต่ละวันให้มาใช้บริการของบริษัท ทำให้บริษัทสามารถขยายฐานลูกค้าเป็นลูกค้ารายย่อยเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากตารางในหัวข้อ 3.1.1 ธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทว่า บริษัทมีมูลค่าการซื้อขายของลูกค้าทั่วไปเพิ่มขึ้นจาก 72,293 ล้านบาท ในปี 2547 เป็น 258,444 ล้านบาทในปี 2548

จากการที่บริษัทมีรายได้หลักเป็นค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์เกินกว่าร้อยละ 90 และมีการเพิ่มขึ้นของรายได้อย่างมีนัยสำคัญในระหว่างปี 2547 ถึงปัจจุบัน ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากรายได้ค่านายหน้าจากลูกค้าบุคคลถึงร้อยละ 99.36 ของรายได้รวมในปี 2548 ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงในการพึ่งพิงเจ้าหน้าที่การตลาดหรือผู้บริหารหลักของบริษัท ซึ่งหากมีการโยกย้ายของเจ้าหน้าที่การตลาดและผู้บริหารของบริษัท อาจส่งผลกระทบต่อรายได้หลักของบริษัทได้ รวมทั้งการมีรายได้หลักเป็นค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์โดยไม่มีการกระจายรายได้ไปยังธุรกิจประเภทอื่น เช่น ธุรกิจวาณิชธนกิจ หรือธุรกิจการค้าหลักทรัพย์ เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากปัจจัยทางเศรษฐกิจที่อาจส่งผลกระทบต่อรายได้ค่าธรรมเนียมในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นผลการดำเนินงานหลักของบริษัท เช่น ภาวะความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงิน ภาวะราคาน้ำมัน เป็นต้น บริษัทจึงได้มีการดำเนินงานอย่างระมัดระวัง โดยบริษัทจะพิจารณาอย่างรอบคอบในการขยายการดำเนินงานทั้งด้านบุคลากรและสถานที่ เพื่อมิให้เกิดภาระทางต้นทุนหากรายได้ค่าธรรมเนียมจากการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทลดลง ยกตัวอย่างเช่นในช่วงปลายปี 2548 ถึงต้นปี 2549 ที่สภาวะทางการเมืองมีความกดดัน ส่งผลให้การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มีปริมาณลดลง และ

การซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทมีปริมาณลดลง ดังภาพแสดงมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้บริษัทยังไม่พิจารณาเปิดสาขาเพิ่มเติม เนื่องจากต้องพิจารณาให้รอบคอบถึงต้นทุนของบริษัทและภาวะของตลาดหลักทรัพย์ในระยะยาว

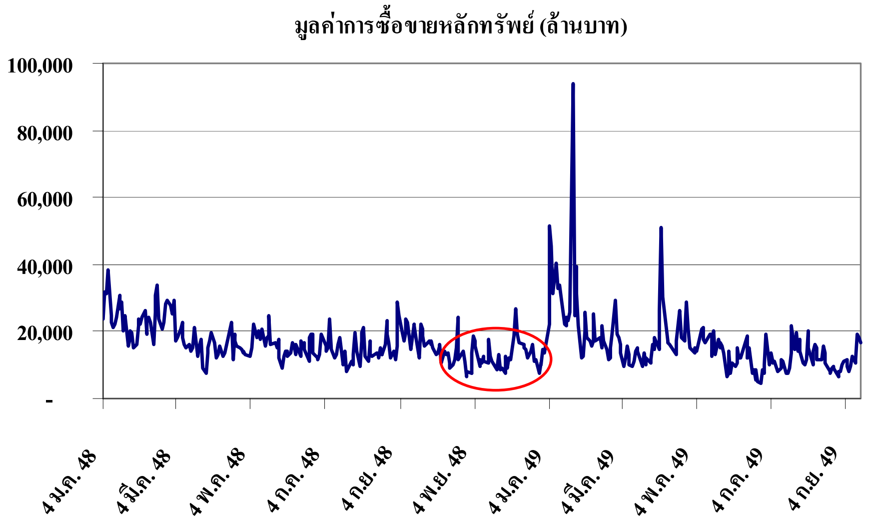

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นอกเหนือจากการรักษาฐานลูกค้าเดิมโดยให้บริการที่ดีและมีบทวิจัยที่ครอบคลุมหลักทรัพย์ในทุกกลุ่มอุตสาหกรรมส่งให้ลูกค้าอย่างสม่ำเสมอแล้ว บริษัทยังมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่นักลงทุนนอกสถานที่อย่างต่อเนื่องพร้อมกับการขยายฐานลูกค้าทั้งบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ด้วยเงินสด (Cash Account) และบัญชีเงินกู้ยืมเพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ในระบบ Credit Balance เพื่อเป็นการเสริมสร้างธุรกิจหลักของบริษัทให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

1.2 การประกอบธุรกิจหลักทรัพย์มีการแข่งขันสูง

บริษัทมีรายได้หลักมาจากรายได้ค่าธรรมเนียมการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งขึ้นกับปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ของลูกค้าเป็นสำคัญ แม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (“สำนักงาน ก.ล.ต.”) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (“ตลาดหลักทรัพย์ฯ”) จะมีการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าธรรมเนียมนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์จากเดิมที่เคยเปิดเสรีมาเป็นการประกาศใช้อัตราค่าธรรมเนียมขั้นต่ำที่ร้อยละ 0.25 สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านเจ้าหน้าที่การตลาดและร้อยละ 0.20 สำหรับการซื้อขายผ่านระบบอินเตอร์เน็ต โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ วันที่ 14 มกราคม 2545 ถึ งวันที่ 13 มกราคม 2550 และได้ขยายเวลาดังกล่าวต่อไปอีก 3 ปี สิ้นสุดวันที่ 13 มกราคม 2553 (ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมขั้นต่ำดังกล่าวอยู่ระหว่างขอความเห็นชอบจากสำนักงาน กลต.) เพื่อลดการแข่งขันด้านอัตราค่าธรรมเนียมนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ก็ตาม บริษัทยังคงต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงจากคู่แข่งในด้านต่างๆ เช่น การขยายสาขาไปยังสถานที่ที่ลูกค้าได้รับความสะดวกมากขึ้น การให้บริการที่หลากหลายเป็นต้น และเมื่อประกอบกับจำนวนผู้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ที่มีจำนวนมากเท่ากับ 36 แห่ง ในเดือน ธันวาคม 2547 39 แห่ง ในเดือนธันวาคม 2548 และ 37 แห่งในเดือนมิถุนายน 2549 ทำให้ภาวะการแข่งขันเพื่อแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดมีความรุนแรงอย่างมาก

ดังนั้น เพื่อปรับองค์กรให้เข้ากับสภาวะการแข่งขันในธุรกิจหลักทรัพย์ บริษัทจึงได้พยายามเน้นการบริการที่ดี เข้าถึงความต้องการของลูกค้า เช่น การปรับแต่งห้องค้าให้มีความสะดวกสบาย มีการปรับปรุงระบบการซื้อขายให้มีความรวดเร็ว ง่ายต่อการใช้ และจัดให้มีการอบรมพนักงานการตลาดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้พนักงานการตลาดของบริษัทสามารถรับคำสั่งซื้อขายได้ถูกต้อง นอกจากนี้ บริษัทยังส่งเสริมให้ฝ่ายวิจัยของบริษัทจัดสัมมนาเพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน พร้อมไปกับการส่งพนักงานการตลาดที่มีประสบการณ์ยาวนานออกเชิญชวนรับสมัครลูกค้ารายใหม่ ๆ อีกด้วย

1.3 การประกอบธุรกิจของบริษัทต้องพึ่งพาบุคลากรเป็นหลัก

ธุรกิจหลักทรัพย์เป็นธุรกิจที่ใช้บุคลากรเป็นหลักในการหารายได้และในการดำเนินธุรกรรมต่างๆ การขาดแคลนบุคลากรอาจทำให้ธุรกรรมล่าช้าหรือหยุดชะงัก และอาจทำให้ไม่สามารถให้บริการลูกค้าได้อย่างทั่วถึง อาจส่งผลให้ลูกค้าหันไปใช้บริการจากบริษัทหลักทรัพย์อื่นและทำให้รายได้ค่าธรรมเนียมการซื้อขายของบริษัทลดลงได้ ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์ทั้งหมดจึงต้องคัดเลือกหาผู้มีความสามารถมาร่วมงานด้วย และจะต้องเสนอค่าตอบแทนให้เพียงพอกับความสามารถ ต้นทุนค่าตอบแทนบุคลากรจึงเป็นต้นทุนหลักหนึ่งของบริษัทหลักทรัพย์ โดยในปัจจุบัน บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางธุรกิจหลักทรัพย์มีจำกัด การจ้างงานจึงต้องจ่ายค่าตอบแทนที่สูงขึ้น ซึ่งอาจทำให้ต้นทุนการดำเนินงานของบริษัทสูงขึ้นได้ เพื่อป้องกันปัญหาด้านบุคลากรที่อาจเกิดขึ้น บริษัทจึงมีนโยบายให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถ รวมถึงการให้สวัสดิการที่ดี เช่น การให้เบิกค่ารักษาพยาบาล การรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงาน การจัดฝึกอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของพนักงาน เป็นต้น

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่การตลาดเป็นบุคลากรที่สำคัญในการประกอบธุรกิจของบริษัทหลักทรัพย์ และหากพิจารณามูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงปี 2548 ทำให้ส่วนแบ่งการตลาดของบริษัทเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.74 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 3.19 ในปี 2548 นั้น เป็นผลมาจากมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของลูกค้าบุคคลที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุ 3 ประการที่มูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัทเพิ่มขึ้นดังกล่าว ได้แก่

(1) การรับเจ้าหน้าที่การตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2548 โดยเจ้าหน้าที่การตลาดเพิ่มขึ้นจาก 70 คน ณ สิ้นปี 2547 เป็น 190 คน ณ สิ้นปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นทั้งสิ้น 120 คน โดยจำนวนที่เพิ่มขึ้นนั้น ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่การตลาดที่มาจากบริษัทหลักทรัพย์อื่น และเจ้าหน้าที่การตลาดที่เพิ่งได้รับใบอนุญาตใหม่

(2) ผู้บริหารของบริษัทชักชวนลูกค้าที่มีปริมาณการซื้อขายมากในแต่ละวันให้มาใช้บริการของบริษัท

(3) การขยายสำนักงานใหญ่และสำนักงานสาขา ทำให้บริษัทสามารถขยายฐานลูกค้ารายย่อยเพิ่มขึ้น

ในช่วงปลายปี 2547 ถึงต้นปี 2548 บริษัทได้ปรากฏเป็นข่าวตามสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับกรณีที่บริษัทรับเจ้าหน้าที่การตลาดที่มาจากบริษัทหลักทรัพย์อื่นเป็นจำนวนประมาณ 29 คน และเป็นช่วงเวลาที่ส่วนแบ่งการตลาดของบริษัทเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2548 และงวดหกเดือนแรกปี 2549 เจ้าหน้าที่การตลาดกลุ่มดังกล่าวมีสัดส่วนมูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์คิดเป็นร้อยละ 15.35 และ ร้อยละ 14.45 ของมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์รวมของบริษัทตามลำดับ และต่อมาในเดือนพฤศจิกายน 2548 บริษัทได้ปรากฏเป็นข่าวตามสื่อเกี่ยวกับการปิดสาขาต่างจังหวัดของบริษัทหลักทรัพย์แห่งหนึ่งและเจ้าหน้าที่ของบริษัทหลักทรัพย์ดังกล่าวย้ายมาทำงานให้กับบริษัทนั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่การตลาดของบริษัทหลักทรัพย์ดังกล่าวได้ย้ายไปทำงานกับบริษัทหลักทรัพย์ต่าง ๆ แต่ที่ย้ายมาทำงานกับบริษัททั้งก่อนและหลังการปิดสาขามีสัดส่วนมูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์คิดเป็นร้อยละ 3.03 และ ร้อยละ 10.92 ของมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์รวมของบริษัท ในปี 2548 และงวดหกเดือนแรกปี 2549 ตามลำดับ ซึ่งบริษัทมีความเสี่ยงในกรณีที่เจ้าหน้าที่การตลาดอาจมีการโยกย้ายไปทำงานกับบริษัทหลักทรัพย์อื่นในอนาคต โดยเมื่อรวมมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของเจ้าหน้าที่การตลาดที่ปรากฏตามที่เป็นข่าวแล้วทั้งสิ้น คิดเป็นร้อยละ 18.38 และร้อยละ 25.37 ของมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์รวมของบริษัท ในปี 2548 และงวดหกเดือนแรกปี 2549 ตามลำดับ

นอกจากนี้ ปริมาณการซื้อขายของกลุ่มลูกค้ารายใหญ่เกือบทั้งหมด ซึ่งมีสัดส่วนมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ประมาณร้อยละ 40 – 50 ของมูลค่าการซื้อขายรวมของบริษัท (สัดส่วนการซื้อขายหลักทรัพย์ของลูกค้ารายใหญ่จะได้กล่าวถึงในหัวข้อ 1.4 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่หรือน้อยราย) เป็นปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มาจากการชักชวนของผู้บริหารของบริษัท โดยมิได้ขึ้นกับเจ้าหน้าที่การตลาดรายใดรายหนึ่งเป็นสำคัญ ดังนั้น บริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้บริหารต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจของบริษัทเช่นเดียวกัน

1.4 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่หรือน้อยราย

ในปี 2548 และ งวดหกเดือนแรกปี 2549 บริษัทมีสัดส่วนมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ 10 อันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 48.70 และร้อยละ 38.32 ของมูลค่าการซื้อขายรวมของบริษัท ตามลำดับ โดยมีลูกค้ารายใหญ่อันดับแรก มีมูลค่าการซื้อขายในปี 2548 และงวดหกเดือนแรกปี 2549 คิดเป็นร้อยละ 19.42 และร้อยละ 16.42 ของมูลค่าการซื้อขายรวมของบริษัท ตามลำดับ ซึ่งหากบริษัทสูญเสียลูกค้ารายใหญ่เหล่านี้ไป อาจส่งผลกระทบต่อรายได้ค่าธรรมเนียมนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทได้ ดังนั้น บริษัทจึงได้มีนโยบายลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยการกระจายฐานลูกค้าให้มีสัดส่วนของลูกค้าราย

ย่อยเพิ่มขึ้น โดยใช้กลยุทธ์การจัดสัมมนาการวิเคราะห์หลักทรัพย์และชักชวนลูกค้ารายใหม่ ๆ ให้เข้ามาเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับบริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทไม่อาจรับรองได้ว่าลูกค้าเหล่านี้จะยังคงรักษาปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ต่อไปตามปริมาณที่เคยซื้อขายมาในอดีตหรือจะยังคงใช้บริการบริษัทต่อไป ซึ่งหากลูกค้ารายหนึ่งรายใดหรือหลายรายในกลุ่มนี้มีการซื้อขายหลักทรัพย์ในปริมาณที่ลดต่ำลงกว่าปริมาณในอดีตหรือยุติการใช้บริการจากทางบริษัท บริษัทอาจได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจ ฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัท

1.5 ความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระราคาหรือส่งมอบหลักทรัพย์ของลูกค้าที่ซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านบริษัท

ในการซื้อขายหลักทรัพย์ ลูกค้ามีหน้าที่นำส่งเงินค่าซื้อหลักทรัพย์หรือนำส่งหลักทรัพย์ภายใน 3 วันทำการภายหลังการซื้อขาย ดังนั้นบริษัทจึงมีความเสี่ยงกรณีลูกค้าไม่นำเงินหรือหลักทรัพย์มาส่งมอบให้ และในกรณีที่ลูกค้ามีการซื้อขายหลักทรัพย์เดียวกันแบบชำระราคาสุทธิ (Net Settlement) ลูกค้าจะไม่มีหลักทรัพย์อยู่ในบัญชีบริษัท ทำให้บริษัทยังคงมีความเสี่ยงจากลูกค้าประเภทนี้ในกรณีที่ลูกค้ามีผลขาดทุนเกิดขึ้น แต่ไม่มีหลักทรัพย์อยู่ในบัญชี ซึ่งต่างกับลูกค้าที่มีการซื้อหรือขายหลักทรัพย์แบบข้ามวัน ที่บริษัทยังคงมีหลักทรัพย์หรือเงินค่าหลักทรัพย์เป็นหลักประกันทำให้ลดความเสี่ยงในการชำระราคาหรือส่งมอบหลักทรัพย์

ในปี 2548 บริษัทมีลูกค้าแบบชำระราคาสุทธิร้อยละ 31.85 ของมูลค่าการซื้อขายรวมของบริษัท และในงวดหกเดือนแรกปี 2549 บริษัทมีลูกค้าแบบชำระราคาสุทธิร้อยละ 38.99 ของมูลค่าซื้อขายรวมของบริษัทโดยสัดส่วนมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของลูกค้าบัญชีเงินสด ต่อบัญชี Cash Balance ต่อบัญชี Credit Balance ของบริษัทในปี 2548 เท่ากับร้อยละ 83.27 : 0.16 : 16.57 และในงวดหกเดือนแรกปี 2549 เท่ากับร้อยละ 82.75 : 0.33 : 16.92 ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันการผิดนัดชำระราคาหรือส่งมอบหลักทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น บริษัทจึงได้มีการพิจารณาวงเงินซื้อขายหลักทรัพย์ที่ให้ลูกค้าอย่างรอบคอบ โดยมีลำดับขั้นในการอนุมัติวงเงินตามตารางสรุปอำนาจอนุมัติด้านธุรกิจหลักทรัพย์ ในส่วนที่ 2 ข้อ 3.1.1 เรื่องธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ โดยการพิจารณาวงเงินที่ให้แก่ลูกค้า จะพิจารณาจากหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่นำมาแสดงและวงเงินที่ลูกค้าได้รับจากบริษัทหลักทรัพย์อื่น และหากลูกค้าเป็นลูกค้าเดิมของบริษัทมาขอเปิดวงเงินประเภทอื่นๆ บริษัทจะนำประวัติการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผ่านมาของลูกค้ามาประกอบการพิจารณา และคำนึงถึงวงเงินรวมทุกบัญชีด้วย อย่างไรก็ตาม ลูกค้าจะต้องวางหลักประกันขั้นต่ำเท่ากับร้อยละ 10 ของวงเงินซื้อขายหลักทรัพย์ในบัญชีเงินสดกรณีวงเงินมากกว่า 5 แสนบาท และบริษัทให้วงเงินบัญชีเงินให้กู้ยืมสำหรับซื้อขายหลักทรัพย์ในระบบ Credit Balance เฉพาะกับลูกค้าที่มีบัญชีเงินสดกับบริษัทเท่านั้น โดยพิจารณาวงเงินที่ให้ตามลำดับขั้นการอนุมัติข้างต้น ประกอบกับประวัติการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ลูกค้ามีกับบริษัท และบริษัทยังได้มีการกำหนดหลักทรัพย์ในบัญชีมาร์จิ้น(Margin)หรือบัญชี Credit Balance ที่ลูกค้าสามารถซื้อได้ในอัตราต่างๆกัน และหากลูกค้ามีการผิดนัดชำระราคาหรือส่งมอบหลักทรัพย์ในกรณีบัญชีเงินสด บริษัทจะทำการทวงถามทันทีเมื่อครบ 6 วันหลังการซื้อขายและลูกค้าไม่ชำระหนี้สินที่เกิดขึ้น บริษัทจะทำการบังคับเอาหลักประกัน และหากมีมูลหนี้มากกว่าหลักประกันที่มี บริษัทจึงจะให้ลูกค้าลงนามยินยอมรับสภาพหนี้ และทำการฟ้องร้องต่อไป เมื่อลูกค้ายังไม่ชำระตามกำหนดในกรณีที่ลูกค้าผิดนัดชำระราคาครั้งที่ 2 บริษัทจะพิจารณาทบทวนวงเงินลูกค้าเหลือร้อยละ 50 ของวงเงินเดิม และเมื่อผิดนัดชำระราคาครั้งที่ 3 บริษัทจะพิจารณาปิดบัญชีทันที โดย ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549 บริษัทมีลูกหนี้ธุรกิจหลักทรัพย์และดอกเบี้ยค้างรับทั้งสิ้น 682.01 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นมูลหนี้ปกติ 663.22 ล้านบาท และมูลหนี้จัดชั้นสงสัย 18.79 ล้านบาท ซึ่งมูลหนี้จัดชั้นสงสัย คิดเป็นร้อยละ 2.76 ของยอดลูกหนี้ธุรกิจหลักทรัพย์และดอกเบี้ยค้างรับรวม ซึ่งบริษัทได้ทำการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับมูลหนี้จัดชั้นสงสัยไว้เต็มจำนวนแล้ว

1.6 ความเสี่ยงจากการจัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์

บริษัทให้บริการด้านการจัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์ จึงมีความเสี่ยงในกรณีที่บริษัทไม่สามารถจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ได้หมด และจำเป็นต้องรับซื้อหลักทรัพย์ที่เหลือไว้เองในราคาที่รับประกันไว้ โดยในการรับซื้อหลักทรัพย์นั้นอาจมีผลกระทบต่อสภาพคล่องของบริษัทหากเป็นการรับประกันหลักทรัพย์ที่มีมูลค่ามาก และ หากหลักทรัพย์มีราคาลดต่ำลงกว่าราคาที่บริษัทรับซื้อ อาจทำให้เกิดผลขาดทุนได้ อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมา บริษัทสามารถจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ได้ทั้งหมด

ดังนั้น เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงอันเกิดจากการจัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์ บริษัทจึงได้จัดให้มีขั้นตอนในการพิจารณาการจัดจำหน่ายและรับประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์ โดยคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐาน ราคา และสภาวะของตลาดหลักทรัพย์ และยังได้ทำการประเมินความสามารถในการรับประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์ทุกครั้ง โดยคำนึงถึงเงินกองทุน

สภาพคล่องสุทธิ (Net Capital Rule: NCR) ของบริษัทเป็นหลัก เพื่อให้มีความเพียงพอต่อการรับประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์ที่มีขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ได้ ทั้งนี้ บริษัทมีนโยบายบริหารความเสี่ยง โดยฝ่ายกำกับดูแลการปฏิบัติงานจะติดตามดูแลการดำรง NCR หากอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 80 ต่อเนื่องกันเกินกว่า 5 วันทำการติดต่อกัน จะดำเนินการตรวจสอบหาสาเหตุและเสนอต่อคณะกรรมการบริหารเพื่อพิจารณา อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันบริษัทมิได้เน้นในการดำเนินธุรกิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ แต่มุ่งเน้นในธุรกิจนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์เป็นหลัก

1.7 ความเสี่ยงจากการขัดข้องของระบบคอมพิวเตอร์

ระบบงานคอมพิวเตอร์เป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินธุรกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ ในปัจจุบันบริษัทใช้ระบบคอมพิวเตอร์ที่สำคัญ 3 ระบบงาน ได้แก่ (1) ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ HiTrade ของ DST International (Bangkok) Limited (DSTi) ซึ่งเป็นระบบแบบ Real Time ที่เชื่อมต่อกับตลาดหลักทรัพย์ในการส่งคำสั่งซื้อขาย ดูสถานะ และราคาซื้อขายหลักทรัพย์ (2) ระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านอินเตอร์เน็ต ซึ่งบริษัทได้ทำการปรับปรุงให้อยู่ในรูปแบบของ Website ให้ง่ายต่อการใช้โดยใช้ซอฟต์แวร์ Genius Trade – Internet Trading ของบริษัท ออนไลน์ แอสเซ็ท จำกัด ซึ่งเป็นระบบซื้อขายที่เป็นไปตามมาตรฐานของประกาศตลาดหลักทรัพย์ฯ วันที่ 22 มีนาคม 2548 ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 3 พฤษภาคม 2548 (3) ระบบการปฏิบัติการและการชำระราคา บริษัทใช้บริการ Back-office Service Bureau ของบริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่รับข้อมูลการซื้อขาย ณ สิ้นวันทำการไปประมวลผลและส่งรายงานการประมวลผลให้บริษัทเพื่อนำส่งให้แก่ลูกค้า

บริษัทมีมาตรการในการรองรับกรณีเกิดความขัดข้องของระบบคอมพิวเตอร์ทั้งในส่วนของระบบการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยบริษัทสามารถใช้ระบบสำรอง TBT (Trading Back up Terminal) ที่เชื่อมต่อกับตลาดหลักทรัพย์ได้ สำหรับในส่วนงานระบบการปฏิบัติการและการชำระราคาซึ่งบริษัทใช้บริการของบริษัทศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด มีศูนย์สำรองข้อมูลทั้งระบบเพื่อรองรับความขัดข้องดังกล่าว ทั้งนี้ บริษัทยังมีระบบสำรองข้อมูลของบริษัท (System Back up) อีกขั้นหนึ่ง โดยมีการเก็บข้อมูลการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นรายวันในรูปแบบของ DAT Tape ในตู้นิรภัยที่ธนาคาร และเก็บข้อมูลอื่นๆในรูปแบบ Diskette ไว้ด้วยกันอีกด้วย โดยบริษัทได้จัดตั้งศูนย์สำรองคอมพิวเตอร์ (Disaster Recovery Center หรือ DRC) ขึ้นในต้นปี 2549 เพื่อเป็นศูนย์สำรองระบบคอมพิวเตอร์และเอกสารที่สำคัญของบริษัท

นอกจากนี้ บริษัทยังมีมาตรการป้องกันกรณีไฟฟ้าขัดข้องเพื่อป้องกันการติดขัดของกระแสไฟฟ้าที่หล่อเลี้ยงคอมพิวเตอร์ใน 2 ระดับ คือ ได้ติดตั้งเครื่องสำรองไฟฉุกเฉิน (UPS) ไว้เป็นจำนวน 2 เครื่อง ซึ่งระบบเครื่องสำรองไฟฉุกเฉินนี้ จะเชื่อมโยงถึงเครื่องปั่นไฟสำรองของบริษัท ซึ่งเป็นมาตรการสำรองอีกขั้นหนึ่ง โดยบริษัทได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่คอยบำรุงรักษาระบบอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ ในช่วงระยะ 2 ปีที่ผ่านมา บริษัทยังไม่เคยมีเหตุการณ์ฉุกเฉินที่ต้องใช้บริการระบบสำรองแต่อย่างใด

1.8 ความเสี่ยงจากการประกอบธุรกิจภายใต้การควบคุมที่เข้มงวดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

บริษัทประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมโดยกฎหมายและข้อกำหนดที่เข้มงวดจากภาครัฐและหน่วยงานที่กำกับดูแล อันได้แก่ สำนักงาน กลต.และตลาดหลักทรัพย์ฯ ดังนั้น การกำหนดหรือการปรับเปลี่ยนนโยบายและการกำกับดูแลของภาครัฐหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล ย่อมมีผลกระทบต่อเป้าหมาย ความสามารถในการประกอบธุรกิจและการแข่งขันของบริษัท

นอกจากนี้ บริษัทอาจมีความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจด้านต่าง ๆ ของบริษัท เช่น การไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในการรับคำสั่งซื้อขายหลักทรัพย์ของลูกค้า ความผิดพลาดในการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ หรือความผิดพลาดในการส่งแบบรายงานต่อทางการ เป็นต้น ดังนั้น บริษัทไม่สามารถรับรองได้ว่าหากบริษัทต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ดังกล่าว ความรับผิดชอบดังกล่าวจะไม่รุนแรง หรือบริษัทจะไม่ถูกยกเลิกใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจ หรือบริษัทจะไม่ได้รับผลกระทบในทางลบอย่างมีนัยสำคัญต่อธุรกิจและชื่อเสียงของบริษัท

1.9 ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการบริษัท จากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้น

ก. ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 ที่แก้ไขแล้วห้ามมิให้บริษัทเงินทุน กรุงเทพธนาทร จำกัด (มหาชน) (“BFIT”) ทำการจัดตั้งหรือร่วมถือหุ้นในบริษัทอื่นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมเกินกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก

ธนาคารแห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตาม BFIT ได้ทำหนังสือขออนุญาตไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย และได้รับอนุญาตให้ถือหุ้นในบริษัทหลักทรัพย์ บีฟิท จำกัด (มหาชน) เกินกว่าร้อยละ 10 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด โดยมีกำหนดระยะเวลา 3 ปี ครบกำหนดวันที่ 2 ตุลาคม 2551

ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ที่ BFIT ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท อาจต้องลดสัดส่วนการลงทุนในบริษัทไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมลงให้ต่ำกว่าร้อยละ 10 ในอนาคตตามเงื่อนไขของธนาคารแห่งประเทศไทย

บริษัทจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นในอนาคต กล่าวคือ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549 บริษัทเงินทุน กรุงเทพธนาทร จำกัด (มหาชน) (“BFIT”) ถือหุ้นในบริษัทเป็นจำนวน 400 ล้านหุ้น มูลค่าหุ้นที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท แต่เมื่อมีการใช้สิทธิหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพอีกจำนวน 199.995 ล้านหุ้น BFIT จะถือหุ้นคิดเป็นประมาณร้อยละ 66.67 และภายหลังการเสนอขายหุ้นให้แก่ประชาชนในครั้งนี้แล้ว BFIT จะถือหุ้นคิดเป็นสัดส่วนโดยประมาณร้อยละ 50 ซึ่งจะทำให้ BFIT สามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่เสนอได้

นอกจากนี้ ตามข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งขยายเวลาผ่อนผันการถือหุ้นของบริษัทแม่ในบริษัทเกินกว่าร้อยละ 10 ซึ่งจะครบกำหนดวันที่ 2 ตุลาคม 2551 ดังกล่าวข้างต้น ทำให้บริษัทแม่อาจต้องลดสัดส่วนการลงทุนในบริษัทไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมลงให้ต่ำกว่าร้อยละ 10 ในอนาคต อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากการเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ BFIT ในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทก่อนการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไป จะอยู่ภายใต้เงื่อนไขการห้ามขายหลักทรัพย์ของบริษัท (Silent Period) ภายในระยะเวลา 1.5 ปี สามารถทยอยขายออกได้ร้อยละ 25 ในทุก 6 เดือน และผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขการห้ามขายหลักทรัพย์ของบริษัท (Lock up) เป็นเวลา 2 ปี นับจากวันที่ผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพได้รับหุ้นสามัญจากการแปลงสภาพหุ้นกู้ทั้งจำนวน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นในแต่ละช่วงเวลาข้างต้นอาจส่งผลการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารจัดการของบริษัทในอนาคตได้ ซึ่ง ณ วันที่ 25 พฤษภาคม 2549 ผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพทั้ง 4 รายแจ้งว่าไม่มีนโยบายที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานบริษัทในปัจจุบันแต่อย่างใด

1.10 ความเสี่ยงจากการแปลงสภาพของหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพต่อการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไป

บริษัทมีผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพซึ่งเป็นบุคคล 4 ราย ซึ่งได้แสดงเจตจำนงว่า จะทำการแปลงสภาพหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญของบริษัททั้งจำนวน ภายหลังจากที่บริษัทได้รับอนุญาตให้เสนอขายหุ้นสามัญต่อประชาชนจากสำนักงานกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และจะดำเนินการจดทะเบียนต่อกระทรวงพาณิชย์ให้แล้วเสร็จก่อนการเข้าเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัท ซึ่งเมื่อมีการใช้สิทธิแปลงสภาพแล้ว จะมีจำนวนหุ้นรวมกันทั้งสิ้น 199.995 ล้านหุ้น คิดเป็นสัดส่วนการถือหุ้นประมาณร้อยละ 33.33 และภายหลังการเสนอขายหุ้นให้แก่ประชาชนในครั้งนี้แล้ว จะทำให้ผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพทั้ง 4 รายมีการถือหุ้นรวมกันคิดเป็นสัดส่วนโดยประมาณร้อยละ 25 โดยแต่ละท่านจะมีสัดส่วนการถือหุ้นประมาณร้อยละ 5.47 ถึงร้อยละ 9.88 (รายละเอียดตามข้อ 8.2 ผู้ถือหุ้น) ซึ่ง ณ วันที่ 25 พฤษภาคม 2549 ผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพทั้ง 4 รายแจ้งว่าไม่มีนโยบายที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานบริษัทในปัจจุบันแต่อย่างใด ทั้งนี้ ผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพทั้ง 4 ราย เป็นลูกค้าซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัท โดยมีมูลค่าการซื้อขายรวมของผู้ถือหุ้นกู้แปลงสภาพและผู้ที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 258 ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 รวมถึงบุคคลที่มีนามสกุลเดียวกัน เท่ากับร้อยละ 9.44 ในปี 2548 และ 9.98 ในงวดหกเดือนแรก ปี 2549

การแปลงสภาพหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญจะเป็นไปตามเงื่อนไขการแปลงสภาพที่กำหนดในข้อสนเทศการเสนอขายหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพของบริษัท กล่าวคือ หุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพ 1 หน่วย สามารถใช้สิทธิแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญได้ 6,700 หุ้นสามัญ ในราคาแปลงสภาพหุ้นละ 1.477 บาท โดยราคาแปลงสภาพดังกล่าวต่ำกว่าราคาเสนอขายต่อประชาชนในครั้งนี้เท่ากับ 2.72 บาทต่อหุ้น คิดเป็นส่วนลดจากราคาเสนอขายต่อประชาชนเท่ากับร้อยละ 64.83 ทั้งนี้ หุ้นสามัญที่เกิดจากการแปลงสภาพทั้งจำนวนจะถูกเข้าเงื่อนไขการห้ามขายหุ้น (Lock up) เป็นเวลา 2 ปี นับจากวันที่ผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพได้รับ

หุ้นสามัญจากการแปลงสภาพหุ้นกู้ทั้งจำนวน อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากช่วงระยะเวลาการห้ามขายหุ้น 2 ปีดังกล่าว อาจมีความเสี่ยงที่ผู้ถือหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพจะขายหุ้นสามัญซึ่งได้รับในราคาต้นทุนที่ต่ำกว่าราคาเสนอขาย IPO ได้

1.11 ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนทางการเงินภายหลังจากการแปลงสภาพหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพและการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไป

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นจากการแปลงสภาพหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพ และการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนทั่วไป (“การเสนอขาย IPO”) จะทำให้ทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระแล้วของบริษัทเพิ่มขึ้นจาก ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2549 จำนวน 400 ล้านหุ้น เป็นประมาณ 800 ล้านหุ้นภายหลังเสนอขาย IPO ดังที่กล่าวในข้อ 1.9 ซึ่งจะมีผลทำให้อัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ที่คำนวณจากจำนวนหุ้นที่เรียกชำระแล้วและส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ภายหลังการเสนอขาย IPO เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนทางการเงินก่อนการแปลงสภาพหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพและการเสนอขาย IPO ทั้งนี้ รายละเอียดของอัตราส่วนทางการเงินก่อนและหลังการแปลงสภาพหุ้นกู้ด้อยสิทธิแปลงสภาพและการเสนอขาย IPO ปรากฏตามข้อ 12.12 ตารางแสดงอัตราส่วนทางการเงิน